



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-39/23-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlenji Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Ministarstva zdravstva Republike Hrvatske, Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 4. svibnja 2023.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/22-01/11168, urbroj: 401-01/04-23-9 od 6. veljače 2023.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika poništeno je rješenje tužitelja, klasa: 008-01/22-01/71, urbroj: 534-07-1-1/2-22-3 od 13. srpnja 2022. (točka 1. izreke) kojim se djelomično odobrava Hrvatskom društvu za zaštitu i promicanje ljudskih prava pravo na pristup preslici: elektroničkog zapisa o podacima evidentiranim u matičnoj evidenciji Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje za J. K. od 23. svibnja 2018., na način da se na istoj prekrije datum rođenja, državljanstvo, osobni broj i OIB J. K., te se u tim dijelovima zahtjev odbija; te diplome J. K. od 18. svibnja 2015., koju je izdalo Sveučilište u S., Podružnica Sveučilišni odjel za forenzične znanosti, na način da se na istoj prekriju datum, mjesto i država rođenja, datum završetka studija, broj ECS bodova u kojem dijelu se zahtjev odbija (točka 2. izreke rješenja) te je naloženo tužitelju da postupi sukladno točki 2. izreke toga rješenja u roku od osam dana od dana pravomoćnosti istog (točka 3. izreke).

2. Tužitelj je protiv pobijanog rješenja tuženika podnio tužbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava i to odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13., 85/15. i 69/22.), Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016., o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) SLEU L19 i Zakona o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka (Narodne novine, broj 42/18.). Poziva se na odredbe članka 3., članka 15. stavak 2. točke 4. i članka 16. stavak 1. Zakona o pravu na pristup informacijama. Navodi da je tijekom postupanja po zahtjevu za pristup informacijama vodio brigu o opsegu osobnih

podataka koje određena informacija/dokument u sebi sadrži, odnosno primjenjujući načelo razmjernosti (smanjene količine podataka) učiniti dostupnim/dati na korištenje samo nužan opseg osobnih podataka za utvrđenje određene svrhe, pa smatra da je moguće učiniti dostupnim samo podatak koji je podnositelju zahtjeva dostavljen dopisom od 14. srpnja 2022. U konkretnom slučaju pravo na pristup informacijama tražitelja informacije suprotstavljeno je pravu na poštovanje privatnog života i zaštitu osobnih podataka bivše zaposlenice koja nije javna osoba niti dužnosnica pa smatra da je potrebno njene podatke o radnom stažu i diplomi zaštititi kako je to obrazloženo u rješenju od 13. srpnja 2022. Utvrđeno je da bi otkrivanjem osobnih podataka na naloženi način u konkretnom slučaju došlo do povrede osobnih prava. Fizička osoba odnosno bivša zaposlenica o čijim se podacima radi nema nikakve zaštitne mjere ili mogućnost utjecaja na način korištenja njenih osobnih podataka, a tužitelj kao javnopravno tijelo je dužno osigurati zaštitu prava fizičkih osoba odnosno svojih zaposlenika kako sadašnjih tako i bivših o čijim se podacima i privatnom životu radi. Predlaže da Sud poništi rješenje tuženika.

4. U odgovoru na tužbu tuženik ostaje kod razloga iz osporenog rješenja od 6. veljače 2023., nalazeći da je isto utemeljeno na ispravno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju koje je podvedeno pod jasnu i nedvojbenu zakonsku normu, te isto slijedi postojeću sudsku praksu. Tužitelj u tužbi nije naveo niti jedan valjani argument koji bi doveo u pitanje zakonitost pobijanog rješenja. Ističe da je upravo omogućavanje traženih informacija korisniku prava na pristup informacijama u skladu s ciljem Zakona o pravu na pristup informacijama, a to je omogućavanje Ustavom Republike Hrvatske zajamčenog prava putem otvorenosti javnosti djelovanja tijela javne vlasti. Tužitelj je tijelo javne vlasti koje je raspisalo javni natječaj za prijem službenika u državnu službu na neodređeno vrijeme od 16. kolovoza 2018., objavljen 31. kolovoza 2018. u Narodnim novinama, broj 78/18. Uz prijavu za natječaj kandidati su bili dužni priložiti, između ostalog, dokaze o ukupnom radnom iskustvu i iskustvu na odgovarajućim poslovima, pa proizlazi da je podnositelj zahtjeva od tužitelja upravo zatražio informacije koje su bile dio natječajne dokumentacije i temeljem kojih je J. K. kao izabrana kandidatkinja na natječaju zaposlena kod tužitelja. Tužitelj nije uzeo u obzir odredbu članka 16. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, a u obrazloženju prvostupanjskog rješenja nije dao niti jedan razlog koji bi bio u prilog omogućavanja pristupa već je samo naveo razloge protiv omogućavanja, a koje se svode na to da bi došlo do povrede osobnih podataka. Poziva se na svoju dosadašnju praksu kao i praksu ovoga Suda (primjerice presudu, posl.br. UsII-121/16). Napominje da tužitelj, iako je na to pozivan, nije dostavio prvostupanjski spis predmeta. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

5. U odgovoru na tužbu zainteresirana osoba Hrvatsko društvo za zaštitu i promicanje ljudskih prava Z. smatra tužbene navode neosnovanim. Ističe da je J. K. javna osoba, ista je predsjednica Udruge iz S. te ukazuje na brojne medijske objave u vezi s javnim radom navedene. Smatra da hrvatska javnost ima pravo znati ima li navedena iznimno poznata javna osoba koja kritizira stanje u javnom zdravstvu, za sve to stručnu podlogu i nenarušeni moralni kredibilitet jer postavlja upitnim ima li ista odgovarajuću visokoškolsku diplomu i odgovarajući radni staž za zapošljavanje kod tužitelja. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. U predmetnoj upravnoj stvari tuženik je prvostupanjsko rješenje kojim je odbijen zahtjev zainteresirane osobe za pristup informacijama dostavom diplome i podataka koji se odnose na radno iskustvo bivše zaposlenice tužitelja J. K., poništio te

djelomično odobrio pristup informacijama na način da se na istim prekrije datum, mjesto i država rođenja, državljanstvo, osobni broj i OIB te datum završetka studija, broj ECT bodova u kom dijelu je zahtjev odbio, kako je to precizno i određeno točkom 2. izreke osporenog rješenja.

8. Razmatrajući razloge dane u obrazloženju osporenog rješenja ovaj Sud nalazi, da je tuženik u primjeni odredbe članka 15. i 16. stavak 1. i 2. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje u tekstu: Zakon) te Uredbe (EU)2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. godine o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (dalje u tekstu: Uredba) donio na zakonu zasnovanu odluku uz obrazloženje razloga takve odluke sa kojim je suglasan i ovaj Sud.

9. Naime, cilj navedenog Zakona je omogućiti i osigurati ostvarivanje Ustavom Republike Hrvatske zajamčenog prava na pristup informacijama, kao i na ponovnu uporabu informacija fizičkim i pravnim osobama putem otvorenosti i javnosti djelovanja tijela javne vlasti (članak 3.). Odredbom članka 6. Zakona propisano je da su informacije dostupne svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima ovoga Zakona.

10. Odredbom članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona, propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informacijama, ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka. Ako tražena informacija sadrži podatke koji podliježu ograničenjima iz stavka 2. i 3. ovoga članka, preostali dijelovi informacije učinit će se dostupnim (stavak 5.).

11. Odredbom članka 16. stavak 1. Zakona propisano je da tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informacijama iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6., 7. i stavka 3. i 4. ovog Zakona je dužno prije donošenja odluke provesti test razmjernosti javnog interesa. Kod provođenja testa razmjernosti javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavka 2. i 3. istog Zakona, da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom (stavak 2.).

12. Imajući u vidu navedene odredbe Zakona te mjerodavne odredbe Uredbe (članak 4., 6. stavak 1. i 39. na koje se tuženik poziva u obrazloženju osporenog rješenja), ovaj Sud prihvaća stajalište tuženika da ne dolazi do kršenja tog Zakona ako se odobri pristup naprijed navedenim informacijama, dok je potrebno zaštititi naprijed navedene osobne podatke jer bi u protivnom u konkretnom slučaju došlo do povrede osobnih podataka neovlaštenim korištenjem od strane treće osobe u svrhu koja nije podudarna sa svrhom s kojom je tijelo javne vlasti prikupilo osobne podatke i moguće zlouporabe tih podataka pa prevladava potreba zaštite tih osobnih podataka u odnosu na javni interes. Cilj navedenog Zakona je omogućiti i osigurati pristup informacijama koje moraju biti dostupne svakoj domaćoj, stranoj, fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima iz Zakona, a sve kako bi se omogućilo i osiguralo Ustavom zajamčeno pravo na pristup informacijama. Dakle, kako se Zakon odnosi na sve informacije koje tijelo javne vlasti posjeduje bez obzira kada su nastale, a tužitelj nesporno posjeduje navedene informacije, proizlazi da se i na tako nastale informacije primjenjuju odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, a činjenica da se u konkretnom slučaju radi o informacijama koje se odnose na bivšu djelatnicu tužitelja

nije odlučna. Radi se o podacima koji se nalaze u posjedu tužitelja, za koje je utvrđeno da nisu zaštićeni podaci, a svatko ima pravo tražiti informaciju te ona pripada svim korisnicima na jednak način i pod jednakim uvjetima, pri čemu Sud ističe da podnositelj zahtjeva nije niti obvezan navesti razloge zbog kojih traži pristup informacijama (članak 18. stavak 4.). U konkretnom slučaju informacije se odnose na osobu koja je primljena u državnu službu kod tužitelja temeljem objavljenog javnog natječaja u kojem su propisani uvjeti za prijem na radno mjesto, između ostalog, koji se odnose na završen sveučilišni studij ili specijalistički diplomski studij i 12 mjeseci radnog iskustva na odgovarajućim poslovima. Stoga je na zakonu osnovano izraženo stajalište tuženika da za informacije odobrene rješenjem tuženika prevladava javni interes obzirom da izabrani kandidati na natječajima koje provode tijela javne vlasti primaju plaću iz javnih sredstava te postoji javni interes za informacije iz kojih je vidljivo zadovoljavaju li izabrani kandidati na takvim natječajima uvjete koji su njima propisani. Slijedom navedenog, i prema mišljenju ovoga Suda, pravilno je utvrđenje tuženika da u konkretnom slučaju omogućavanje pristupa podacima o imenu i prezimenu osobe izabrane na javnom natječaju i zaposlene kod tužitelja, njenom radnom iskustvu i stručnoj spremi, ne bi dovelo do povrede osobnih podataka.

13. Imajući u vidu sve navedeno te mjerodavne odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama i Uredbe, Sud nije imao razloga ocijeniti rješenje tuženika nezakonitim.

14. Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21.), odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 4. svibnja 2023.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.